ОПОВЕСТЯВАНЕ

1. ИНФОРМАЦИЯ ЗА ДРУЖЕСТВОТО	2
2. ОСНОВНИ ПОЛОЖЕНИЯ ОТ СЧЕТОВОДНАТА ПОЛИТИКА НА ДРУЖЕСТВОТО. БАЗА НА ИЗГОТВЯНАЕ НА ФИНАНСОВИЯ ОТЧЕТ	3
3.ДЕФИНИЦИЯ И ОЦЕНКА НА ЕЛЕМЕНТИТЕ НА ФИНАНСОВИЯ ОТЧЕТ	5
4. ПРИХОДИ	20
5. БАЛАНСОВА СТОЙНОСТ НА ПРОДАДЕНИ АКТИВИ	21
6. ИЗМЕНЕНИЯ НА ЗАПАСИТЕ ОТ ПРОДУКЦИЯ И НЕЗАВЪРШЕНО ПРОИЗВОДСТВО	21
7. РАЗХОДИ ЗА МАТЕРИАЛИ	22
8. РАЗХОДИ ЗА ВЪНШНИ УСЛУГИ	22
9. РАЗХОДИ ЗА ПЕРСОНАЛА	23
10. ОБЕЗЦЕНКА НА АКТИВИ	23
11. ДРУГИ РАЗХОДИ	23
12. ФИНАНСВИ ПРИХОДИ И РАЗХОДИ	24
13. ДАНЪЦИ	24
14. ИМОТИ, МАШИНИ, СЪОРЪЖЕНИЯ И ОБОРУДВАНЕ	25
15. НЕМАТЕРИАЛНИ АКТИВИ	27
16. АКТИВИ ПО ОТСРОЧЕНИ ДАНЪЦИ	28
17. МАТЕРИАЛНИ ЗАПАСИ	28
18. ТЪРГОВСКИ И ДРУГИ ВЗЕМАНИЯ	29
19. ПАРИЧНИ СРЕДСТВА И ПАРИЧНИ ЕКВИВАЛЕНТИ	30
20. РЕГИСТРИРАН КАПИТАЛ	30
21. РЕЗЕРВИ	31
22. НАТРУПАНА ПЕЧАЛБА/ЗАГУБА	31
23. ФИНАНСИРАНИЯ	31
24. ПРОВИЗИИ	32
25. ЗАДЪЛЖЕНИЯ КЪМ ФИНАНСОВИ ПРЕДПРИЯТИЯ	32
26. ТЪРГОВСКИ И ДРУГИ ЗАДЪЛЖЕНИЯ	33
27. ЗАДЪЛЖЕНИЯ ЗА ДАНЪК ВЪРХУ ПЕЧАЛБАТА	34
28. СВЪРЗАНИ ЛИЦА	35
29. ПОЛИТИКА И ПРОЦЕДУРИ ЗА УПРАВЛЕНИЕ НА КАПИТАЛА	35
30. ЦЕЛИ И ПОЛИТИКА НА РЪКОВОДСТВОТО ЗА УПРАВЛЕНИЕ НА РИСКА	35
31. ДРУГИ ОПОВЕСТЯВАНИЯ	37
32. СЪБИТИЯ СЛЕД ОТЧЕТНИЯ ПЕРИОД	39
33. ЗАСТРАХОВАНО ИМУЩЕСТВО	39

Приложения към Годишния финансов отчет

1. ИНФОРМАЦИЯ ЗА ДРУЖЕСТВОТО

"Р О С И Ц А" АД е акционерно дружество, регистрирано в Габровски окръжен съд по фирмено дело № 981/1993 година.

Седалището и адресът на управление на "Р О С И Ц А" АД е гр. Севлиево, ул. „Ал. Верещагин" № 6.

Дружеството няма разкрити и регистрирани клонове и представителства в страната или чужбина.

1.1. Собственост и управление

Разпределението на акционерния капитал на дружеството е както следва:

	31.12.2019	31.12.2018
Акционерен капитал (BGN'000)	540 000	540 000
Брой акции (номинал 1 лев)	540 000	540 000
Общ брой на регистрираните акционери – физически лица	327	327

Акционери, притежаващи акции над 5% към 31.12.2019 г.	**Брой акции**	**% от капитала**

Дружеството е с едностепенна система на управление и се управлява от Съвет на директорите в състав:

- Мариян Иванов Хаджийски - председател на СД
- Георги Петров Богданов - член
- Татяна Мариянова Хаджийска - член

Дружеството се представлява от Изпълнителния директор Татяна Мариянова Хаджийска. Съгласно Решение на Съвета на директорите от 23.08.2017г, поради излизане й в отпуск по майчинство, за изпълняващ функцията на Изпълнителен директор на „РОСИЦА" АД с всички правомощия, считано от 25.08.2017 г. е избран Мариян Иванов Хаджийски. Считано от 01.10.2018 г. дружеството се представлява от Татяна Мариянова Хаджийска.

Към 31.12.2019 г. списъчният брой на персонала в дружеството е 214 (31.12.2018 г. - 218).

1.2. Предмет на дейност

Предметът на дейност на дружеството е:

Производство и търговия със стоки от областта на трикотажните изделия и текстилна и шивашка промишленост; търговско представителство, посредничество и агентство; транспортна дейност в страната и чужбина; хотелиерство, ресторантьорство, туроператорска дейност, други търговски дейности и сделки, незабранени със закон.

Приложения към Годишния финансов отчет

1.3. Основни показатели на стопанската среда

Основните показатели на стопанската среда, които оказват влияние върху дейността на дружеството, за периода 2017-2019г. са представени в таблицата по-долу:

Показател	**2019**	**2018**	**2017**
БВП в млн. Лева*	85,527	107,925	101,043
Реален растеж на БВП	3.7%	3.1%	3.8%
Инфлация в края на годината	0.7%	0,0%	0.4%
Среден валутен курс на щатския долар за годината	1.74703	1.65704	1.73545
Валутен курс на щатския долар в края на периода	1.74099	1.70815	1.63081
Основен лихвен процент в края на периода	0.00%	0.00%	0.00%
Безработица (в края на периода)	3.7%	5.0%	5.6%

- *Данните за 2019г. са текущи*
  Източник: НСИ – последни публикации 31 декември 2019; БНБ – 31 декември 2018

** БВП – данните за текущата година са за I,II и III тримесечие. Не са публикувани данни за IV тримесечие.*

2. ОСНОВНИ ПОЛОЖЕНИЯ ОТ СЧЕТОВОДНОТО ПОЛИТИКА НА ДРУЖЕСТВОТО. БАЗА ЗА ИЗГОТВЯНЕ НА ФИНАНСОВИЯ ОТЧЕТ.

2.1 Общи положения

Дружеството води своето текущо счетоводство и изготвя финансовите си отчети в съответствие с изискванията на Националните стандарти за финансови отчети на малки и средни предприятия, утвърдени за прилагане в РБългария с ПМС 46/21.03.2005 г. (изм. и доп. ДВ. бр.3 от 12 Януари 2016г.) и включват баланс, отчет за приходите и разходите, отчет за паричния поток, отчет за собствения капитал и приложения.

Дружеството считано от 01.01.2016 г. прилага Националните счетоводни стандарти във връзка с приетата счетоводна база съгласно Решение на СД от 30.11.2016 г. съгласно което на основание на §8 от Преходните и заключителните разпоредби на ЗС предприятията, които към 1 януари 2016 г. отговарят на критериите за микро-, малко или средно предприятие съгласно чл. 19 от този закон и съставят годишните си финансови отчети на база Международни счетоводни стандарти, могат еднократно да преминат към прилагане на Национални счетоводни стандарти след приемане на национален счетоводен стандарти. На това основание СД избира прилагане на Национални счетоводни стандарти считано от 01.01.2016 г. и приема:

- счетоводната политика по Национални счетоводни стандарти;
- индивидуален сметкоплана;

Приложения към Годишния финансов отчет

- Правила за периодичността и формата на финансовите отчетите;
- Наредба за вътрешния контрол; и
- Правила прилагане приблизителни счетоводни оценки и преценки и оценка на рисковете произтичащи от дейността на дружеството и средата на функциониране.

Спазени са принципите на историческата цена, модифициран в определени случаи с преоценка на някой активи и / или пасиви по тяхната справедлива стойност.

Дружеството се е съобразило с всички стандарти, които са приложими към неговата дейност към датата на изготвянето на настоящия финансов отчет.

В дружеството е възприета финансово – счетоводна политика, регламентираща счетоводното отчитане, представяне и оценка на активите и пасивите, приходите и разходите.

Дружеството води своите счетоводни регистри в български лев (BGN), който приема като негова отчетна валута за представяне.

Всички данни за 2019г. и за 2018 г. са представени в настоящия финансов отчет в хиляди лева.

2.2. Сравнителни данни

Дружеството представя сравнителна информация в този финансов отчет за една предходна година – годишен одитиран финансов отчет 2018г..

Към 31 декември 2019 г. не са осчетоводявани факти и събития, които да налагат промени в представянето и класификацията на статии от финансовия отчет.

2.3. Функционална валута и валута на представяне

Функционалната валута и валутата на представяне на дружеството е валутата, в която се извършват основно сделките в страната, в която то е регистрирано.

Съгласно изискванията на българското законодателство, дружеството води счетоводство и изготвя годишен финансов отчет в националната парична единица на България - Български лев (BGN), която с въвеждането на еврото като официална валута на Европейския съюз левът е фиксиран към еврото в съотношение 1 евро = 1.95583 лева.

Сделките в чуждестранна валута се записват първоначално в български лева (*функционалната валута)*, като към сумата в чуждестранна валута се прилага обменният курс към момента на сделката или операцията. Паричните средства, вземанията и задълженията, като монетарни отчетни обекти, деноминирани в чуждестранна валута се отчитат във функционалната валута като се прилага обменният курс, публикуван от БНБ за последния работен ден на съответния месец. В края на всеки отчетен период те се оценяват в български лева като се използва заключителният обменен курс на БНБ.

Курсовите разлики, възникващи при уреждането на вземания и задължения в чуждестранна валута при курсове, различни от тези, по които са били заведени, се отчитат като финансови приходи или финансови разходи за периода, в който възникват.

Немонетарните отчетни обекти в Баланса, първоначално деноминирани в чуждестранна валута, се отчитат във функционалната валута като се прилага историческият обменен курс към датата на операцията и последващо не се преоценяват по заключителен курс.

Приложения към Годишния финансов отчет

2.4. Действащо предприятие

Годишният финансов отчет е изготвен на принципа "действащо предприятие", на база текущо начисляване при спазване възприетите методи на счетоводно отчитане, непроменени през целия отчетен период. Към датата на изготвяне на Отчета няма решение за преструктуриране на дружеството и дружеството има приета програма за 2020 г.

2.5. Счетоводни преценки

Представянето на финансовия отчет съгласно Националните стандарти за финансови отчети на малки и средни предприятия, изисква ръководството да направи най-добри приблизителни оценки, начисления и разумно обосновани предположения, които оказват ефект върху отчетените стойности на активите и пасивите и на оповестяването на условните вземания и задължения към датата на отчета, респективно върху отчетените стойностни размери на приходите и разходите за отчетната година. Тези приблизителни оценки, начисления и предположения са основани на информацията, която е налична към датата на финансовия отчет.

През 2019г. няма промяна в счетоводните преценки.

Счетоводната политика е прилагана систематично и е съпоставима с тази, прилагана през предходната година.

3. ДЕФИНИЦИЯ И ОЦЕНКА НА ЕЛЕМЕНТИТЕ НА ФИНАНСОВИЯ ОТЧЕТ

3.1. Отчет за приходите и разходите

Дружеството е представило всички статии на приходи и разходи, признати през периода в Отчет за приходите и разходите. В Отчета за приходите и разходите за периода дружеството класифицира разходите си според същността им.

3.2. Признаване на приходи и разходи

Приходите и разходите за дейността са начислявани в момента на тяхното възникване, независимо от паричните постъпления и плащания. Отчитането и признаването на приходите и разходите се извършва при спазване на изискването за причинна и следствена връзка между тях.

Приходите от продажба на продукция се признават в момента, когато рисковете и изгодите от собствеността върху продукцията са прехвърлени на купувача и разходите във връзка със сделката могат да бъдат надеждно измерени.

Приходите от услуги се признават, като се отчита етапа на завършеност на сделката към края на периода, ако този етап може да бъде надеждно измерен, както и разходите, извършени по сделката и разходите за приключването й.

Приходите се оценяват на база справедливата цена на предоставените активи или услуги, нетно от косвени данъци (данък добавена стойност) и предоставени отстъпки.

Приложения към Годишния финансов отчет

Приходи от дивиденти се признават, когато се установи правото на тяхното получаване.

Разходите в дружеството се признават в момента на тяхното възникване и на база принципите на начисляване и съпоставимост.

Стойността на незавършеното производство е формирана по звена на база фактически материални разходи и начислени амортизации съгласно технологичните етапи на производство.

Финансовите разходи се състоят от банкови такси и други преки разходи по кредити и банкови гаранции.

Разходите за бъдещи периоди (предплатени разходи) се отлагат за признаване като текущ разход за периода, през който договорите за които се отнасят, се изпълняват.

Приходите и разходите за лихви се начисляват на времева база при съблюдаване на дължимата сума по главницата и приложимия лихвен процент.

3.3. Данъчно облагане

Съгласно българското данъчно законодателство дружеството дължи данък върху печалбата. Размерът на данъка върху печалбата за 2019 и 2018 година е 10 % върху облагаемата печалба.

Разходът за данък представлява сумата от текущите и отсрочените данъци.

Текущият разход за данък се определя на база на облагаемата печалба за годината, коригирана с определени приходи и разходи, които се приспадат за данъчни цели в текущия период или подлежат на облагане в други периоди. Текущият разход за данък се определя на базата на данъчната ставка в сила към края на отчетния период.

Отсрочените данъци се осчетоводяват за всички временни разлики между данъчната основа на активите и пасивите и тяхната преносна стойност към датата на финансовия отчет като се ползва балансовият метод на задълженията. Задълженията по отсрочени данъци се признават по отношение на всички облагаеми временни разлики, а активите по отсрочени данъци се признават до степента, до която е вероятно да има бъдеща облагаема печалба, срещу която да могат да се използват намаляемите временни разлики.

По преценка на ръководството не се отразява пасив по данъчни временни разлики на преоценъчния резерв на сградите и земите.

3.4. Имоти, машини, съоръжения и оборудване

Първоначално оценяване

При първоначалното им придобиване имотите, машините, съоръженията и оборудването се оценяват по цена на придобиване (себестойност), която включва покупната цена, вкл. митнически такси и всички преки разходи, необходими за привеждане на актива в работно състояние. Преките разходи са: разходи за подготовка на обекта, разходи за първоначална доставка и обработка, разходите за монтаж, разходи за хонорари на лица, свързани с проекта, невъзстановяеми данъци и др.

Придобит от дружеството материален актив се признава в групата на имоти, машини, съоръжения и оборудване, когато се очаква той да бъде използван в дейността на дружеството

Приложения към Годишния финансов отчет

(в процеса на производство, за предоставянето на други услуги или за административни цели) за период по-дълъг от една година.

Когато в имотите, машините, съоръженията и оборудването се съдържат компоненти с различна продължителност на полезен живот те се отчитат отделно.

При придобиване на имоти, машини, съоръжения и оборудване при условията на разсрочено плащане, покупната цена е еквивалентна на сегашната стойност на задължението, дисконтирано на база на лихвеното равнище по привлечените от дружеството кредитни ресурси с аналогичен матуритет и предназначение.

Дружеството е определило стойностен праг в сила от 01.01.2010 г. от 700 лв., под който придобитите активи, независимо че притежават характеристиките на дълготраен актив, се изписват като текущ разход в момента на придобиването им (2009 г. – 500 лв.). Тази промяна се третира като промяна в счетоводната преценка и следователно активи с цена на придобиване под този праг, закупени в предходни периоди продължават да се третират като дълготрайни активи.

Последващо оценяване

Избраният от дружеството подход за последваща оценка на имотите, машините, съоръженията и оборудването е по цена на придобиване, намалена с натрупаните амортизации и натрупаните загуби от обезценка. Тъй като дружеството е прилагало подход за справедлива стойност на някой категории активи (земи и сгради) съгласно МСФО преоценката съгласно сумата на преоценъчния резерв остава до датата на отписване на актива.

Методи на амортизация

Дружеството използва "линеен метод" на амортизация на имотите, машините, съоръженията и оборудването (дълготрайните материални активи). Амортизирането на активите започва от началото на следващия месец, в който са въведени в експлоатация. Амортизация не се начислява за земи, напълно амортизирани активи и активи в процес на придобиване.

Амортизацията на имотите, машините, съоръженията и оборудването се начислява за срока на очаквания им полезен живот по линейния метод. Полезният живот по групи активи е определен в съответствие с: физическото износване, спецификата на оборудването, бъдещите намерения за употреба и с предполагаемото морално остаряване, като се използват следните годишни амортизационни норми:

	2019г.	2018г.
Сгради	2% , 4 %	2% , 4 %
Машини и оборудване	18 %	18 %
Съоръжения	2% , 4 %	2% , 4 %
Транспортни средства	25 %	25 %
Стопански инвентар	7.5 %, 18 %	7.5 %, 18 %
Компютърно оборудване	50 %	50 %
Други	7.5 % , 15 %	7.5 % , 15 %

Приложения към Годишния финансов отчет

Определеният срок на годност на дълготрайните активи се преглежда в края на всяка година и при установяване на значителни отклонения спрямо бъдещите очаквания за срока на използването на активите, същият се коригира перспективно.

Последващи разходи

Разходите за ремонти и поддръжка се признават за текущи в периода, през който са направени.

Извършени последващи разходи, свързани с имоти, машини, съоръжения и оборудване, които имат характер на подмяна на определени възлови части и агрегати, или на преустройство и реконструкция, се капитализират към балансовата стойност на съответния актив и се преразглежда остатъчния му полезен живот към датата на капитализация. Същевременно, неамортизираната част на заменените компоненти се изписва от преносната стойност на активите и се признава в текущите разходи за периода на преустройството.

Други последващи разходи се капитализират само когато се увеличава бъдещата икономическа изгода от актива и когато стойността му може да бъде надеждно оценена.

Обезценка на активи

Преносните стойности на дълготрайните материални активи подлежат на преглед за обезценка, когато са налице събития или промени в обстоятелствата, които показват, че балансовата им стойност би могла да се отличава трайно от възстановимата им стойност. Ако са налице такива индикатори, че приблизително определената възстановима стойност е по-ниска от тяхната балансова стойност, то последната се коригира до възстановимата стойност на активите. Възстановимата стойност на дълготрайните материални активи е по-високата от двете: справедлива стойност без разходи за продажба или стойност при употреба. За определянето на стойността при употреба на активите, бъдещите парични потоци се дисконтират до тяхната настояща стойност, като се прилага дисконтов фактор преди данъци, който отразява текущите пазарни условия и оценки на времевата стойност на парите и рисковете, специфични за съответния актив. Загубите от обезценка се отчитат в Отчета за приходите и разходите, освен ако за дадения актив не е формиран преоценъчен резерв. Тогава обезценката се третира като намаление на този резерв, освен ако тя не надхвърля неговия размер и надвишението се включва като разход в Отчета за приходите и разходите.

Когато загубата от обезценка впоследствие се възстанови, преносната стойност на актива се увеличава до преизчислената възстановима стойност, така че увеличената преносна стойност да не надвишава стойността, която би била определена, ако не е била призната загуба от обезценка на актива в предходни години. Възстановяването на загуба от обезценка се признава като приход веднага, освен ако съответният актив е отчетен по преоценена стойност, в който случай загубата от обезценка е за сметка на преоценъчния резерв.

Към 31.12.2019 г. и 31.12.2018г., ръководството е направило преглед за обезценка на дълготрайните материални активи и е преценило, че не са били на лице условия за обезценка.

Приложения към Годишния финансов отчет

Печалби и загуби от продажба

Материалните дълготрайни активи се отписват от Баланса, когато се извадят трайно от употреба и не се очакват от тях бъдещи стопански изгоди или се продадат. Приходите или разходите от продажби на отделни активи от групата на "имоти, машини и оборудване" се определят по отделно като приходи от продажба и балансовата стойност на актива към датата на продажбата. Частта от "преоценъчният резерв", отнасяща се за продадения актив, се прехвърля директно към "неразпределена печалба".

3.5. Нематериални активи

Нематериалните активи придобити от дружеството и имащи ограничен срок на използване, се отчитат по модел "цена на придобиване", намалена с натрупаната амортизация и натрупаните загуби от обезценка. Цената на придобиване представлява справедливата стойност на съответния актив към датата на придобиване и тя включва покупната стойност и всички други преки разходи по сделката. В техния състав са включени софтуер, лицензи и патенти.

В дружеството се прилага линеен метод на амортизация на нематериалните активи при определен полезен живот от 2 г. до 5 г.

Балансовата стойност на нематериалните активи подлежи на преглед за обезценка, когато са налице събития, или промени в обстоятелствата, които посочват, че балансовата стойност би могла да надвишава възстановимата им стойност. Тогава обезценката се включва като разход в отчета приходите и разходите.

3.6. Инвестиции

Съгласно счетоводната политика на дружеството инвестициите в други дружества се отчитат по цена на придобиване, намалена с евентуалната загуба от обезценка. Притежаваните от дружеството дългосрочни инвестиции подлежат на преглед за обезценка към края на всеки отчетен период. При установяване на условия за обезценка се определя нейния размер и същата се отразява в Отчета за приходите и разходите.

Дружеството не отчита Инвестиции в ГФО за 2019 г.

3.7. Инвестиционни имоти

Инвестиционните имоти са тези имоти, които дългосрочно се държат от дружеството за получаване на доходи от наеми и/или заради вътрешното увеличаване на стойността на капитала, вложен в тях. Първоначално те се оценяват по цена на придобиване, вкл. всички преки разходи по сделката. Последващо инвестиционните имоти се оценяват по цена на придобиване намалена с амортизации и обезценка.

Инвестиционните имоти се отписват от Баланса на дружеството когато се извадят трайно от употреба и не се очакват от тях бъдещи икономически ползи или се продадат. Печалбите или загубите от продажбите на отделни активи от групата на "инвестиционните имоти" се определят чрез сравняване на приходите от продажбата и балансовата стойност на актива към датата на продажбата.

Приложения към Годишния финансов отчет

Трансфери от и към групата на "инвестиционните имоти" се правят когато има промяна в употребата на даден имот. В случай на прехвърляне от инвестиционни имоти към имоти за използване в собствената дейност активът се завежда в новата си група по намерена историческа цена.

3.8. Материални запаси

Себестойност на материалните запаси

Себестойността на материалните запаси представлява сумата от всички разходи по закупуването, преработката, както и други разходи, направени във връзка с доставянето им до тяхното настоящо местоположение и състояние.

Разходи за закупуване

Разходите за закупуване на материалните запаси включват покупната цена, митните сборове и други данъци (различни от тези, които впоследствие предприятието може да си възстановява от данъчните органи), транспортните разходи и други, които могат директно да се отнесат към придобиването на завършените стоки, материалите и услугите. Търговските отстъпки, рабати и други подобни компоненти се приспадат при определяне на покупната стойност.

Разходи за преработка

Разходите за преработка на материалните запаси включват разходи, пряко свързани с произвежданите единици, като например прекия труд. Освен това те включват и систематично начисляване на постоянните и променливите общи разходи, които се правят при преработването на материалите в готова продукция. Постоянните общи разходи са тези непреки производствени разходи, които остават сравнително постоянни, независимо от обема на производство, като например амортизацията и поддръжката на производствени сгради и оборудване, а така също и разходите за ръководството и администрацията на производството. Променливите общи разходи са тези непреки производствени разходи, които се изменят пряко или почти пряко в зависимост от обема на производството, като например непреките материали и непрекия труд.

Класифицирането на постоянните общи разходи към разходите за преработка се базира на нормалния капацитет на производствените мощности. Нормалният капацитет е очакваното средно производство за няколко периода или сезона при нормални условия, като се взема предвид загубата на капацитет в резултат на планирана поддръжка. Реалното ниво на производство може да бъде използвано, ако то се приближава до нормалния капацитет. Сумата на постоянните общи разходи, начислени за всяка единица продукция, не се увеличава в резултат на нисък обем на производство или когато предприятието е в застой. Неразпределените общи разходи се признават за разходи в периода, в който те възникват. В периоди на необичайно високо производство размерът на постоянните общи разходи, който се начислява за всяка произведена единица, се намалява, така че оценката на материалните запаси да не превишава тяхната себестойност. Променливите общи разходи се разпределят за всяка произведена единица на базата на реалното използване на производствените мощности.

Производственият процес може да даде като резултат едновременното производство на повече от един продукт. Когато съпътстващи продукти са несъществени. В такъв случай те обикновено се оценяват с нетната реализируема стойност и тази

стойност се приспада от стойността на основния продукт. В резултат на това балансовата стойност на основния продукт не се различава съществено от неговата себестойност.

Други разходи.

Другите разходи се включват в себестойността на материалните запаси само дотолкова, доколкото те са направени във връзка с довеждането на материалните запаси до настоящото им местоположение и състояние.

Методи за изписване на материалните запаси

Разходите за материалните запаси се изписват чрез използването на методите "първа входяща — първа изходяща" (FIFO) или среднопретеглена стойност. Едно предприятие следва да използва едни и същи методи за определяне на разходите за всички материални запаси със сходна същност и употреба за предприятието. За материалните запаси с различна същност и употреба могат да бъдат оправдани различни методи за изписване на себестойността.

Обезценка до нетна реализируема стойност

Материалните запаси обикновено се обезценяват до нетната реализируема стойност на базата на отделни позиции. Приблизителното оценяване на нетната реализируема стойност се базира на най-сигурните съществуващи данни по време на съставянето на тази оценка според обема на материалните запаси, който се очаква да бъде реализиран. Тези оценки отчитат колебанията в цените или разходите, които са в пряка връзка със събитията, станали след приключване на периода дотолкова, доколкото тези събития потвърждават условията, съществуващи в края на периода.

Проверка за обезценка се извършва в края на отчетния период като при установяване на разлика над нетната реализируема стойност се признава разход от обезценка. Сумата на всяка обезценка на материалните запаси до нетната им реализируема стойност, както и всички загуби от материални запаси следва да се признаят като разходи за периода на обезценката или на възникването на загубите. Сумата на евентуалното обратно възстановяване на стойността на обезценката на материалните запаси, възникнало в резултат на увеличение на нетната реализируема стойност, следва да бъде призната като намаляване на сумата на признатите разходи за материални запаси през периода, през който е възникнало възстановяването.

3.9 Финансови инструменти

3.9.1. Финансови активи

Дружеството класифицира своите финансови активи в следните категории:

- "финансови активи, отчитани по справедлива стойност в печалбата или загубата";
- "кредити и вземания", включително паричните средства и еквиваленти;
- "финансови активи на разположение и за продажба".

Класификацията е в зависимост от същността и целите (предназначението) на финансовите активи към датата на тяхното придобиване. Ръководството определя

класификацията на финансовите активи на дружеството към датата на първоначалното им признаване в отчета.

Обичайно дружеството признава в Баланса към края на периода финансовите активи на датата на търгуване – датата, на която то се е обвързало (поело е окончателен ангажимент) да закупи съответните финансови активи. Всички финансови активи първоначално се оценяват по тяхната справедлива стойност плюс преките разходи по транзакцията.

Финансовите активи се отписват от Баланса, когато правата за получаване на парични средства (потоци) от тези активи са изтекли, или са прехвърлени и дружеството е прехвърлило съществената част от рисковете и ползите от собствеността върху актива на друго дружество (лице). Ако дружеството продължава да държи съществената част от рисковете и ползите асоциирани със собствеността на даден трансфериран финансов актив, то продължава да признава актива в Баланса, но признава също и обезпечено задължение (заем) за получените средства.

Финансови активи, отчитани по справедлива стойност в печалбата или загубата

Финансовите активи по справедлива стойност през печалби и загуби са такива, които се държат от дружеството за търгуване или изрично им е определено такова предназначение.

Един финансов актив се класифицира в групата за търгуване, ако той е: а) бил придобит по принцип с цел търгуване в краткосрочен план; б) част от идентифицируем портфейл от финансови инструменти, които дружеството управлява заедно и подходът за него е насочен към краткосрочно генериране на печалби; или в) деривати, който не е определен и не е ефективен като хеджиращ инструмент.

Финансовите активи по справедлива стойност през печалби и загуби се оценяват и представят в Баланса по техните справедливи стойности, определени чрез цени на борсата. Всеки резултат от преоценката, печалби или загуба, се отчита в Отчета за приходите и разходите към приходи или разходи от операции с инвестиции.

Другите финансови приходи от тези активи съдържа и дивидента или лихвата, получени от тях.

Финансовите активи по справедлива стойност през печалби и загуби се класифицират като текущи активи.

Кредити и вземания

Вземанията са недеривативни финансови активи с фиксирани или установими плащания, които не се котират на активен пазар. Те се оценяват в Баланса по тяхната амортизируема стойност при използването на метода на ефективната лихва, намалена с направена обезценка. Обичайните за дружеството активи в тази група са: вземания по предоставени заеми и търговски вземания. Тези активи се включват в групата на текущите активи, когато матуритетът им е в рамките на 12 месеца, а останалите – като нетекущи. Тази група финансови активи включва: предоставени заеми, търговски вземания, други вземания от контрагенти и трети лица. Лихвеният приход по кредитите и вземанията се признава на база ефективна лихва, освен при краткосрочните вземания под 3 месеца, където признаването на такава лихва е неоснователно като несъществено и в рамките на обичайните кредитни условия. Той се представя в Отчета за приходите и разходите за периода към " други финансови приходи» или « други финансови разходи ». Към края на всеки отчетен период дружеството оценява дали са настъпили събития или обстоятелства, които показват наличието на обективни доказателства, налагащи обезценка на кредитите и вземанията.

Приложения към Годишния финансов отчет

Обезценка на търговски вземания се формира, когато са налице обективни доказателства, че дружеството няма да може да събере цялата сума по тях съгласно оригиналните условия на вземанията.

При оценката на събираемостта на вземанията ръководството прилага следните критерии:

- за вземанията от контрагенти – просрочените вземания над 360 дни се третират като несъбираеми и се обезценяват изцяло, доколкото се преценява, че е налице висока несигурност за тяхното събиране в бъдеще.

Стойността на обезценката е разликата между балансовата стойност на даденото вземане и сегашната стойност на прогнозираните бъдещи парични потоци, дисконтирани по оригинален ефективен лихвен процент.

Балансовата стойност на вземанията, за които е преценено, че е необходимо да се направи обезценка, се коригира чрез използването на корективна сметка, в която се натрупват всички обезценки. Загубите от обезценка и последващото им възстановяване се признават в отчета за приходите и разходите към "други разходи" или „други приходи" от дейността.

Финансови активи на разположение и за продажба

Финансовите активи на разположение и за продажба са недеривативни активи, които са предназначени с такава цел или не са класифицирани в друга група.

Финансовите активи на разположение и за продажба се оценяват по справедлива стойност, с изключение на тези инвестиции в капиталови инструменти на дружества от затворен тип, за които е трудно да се намерят данни за аналогови пазарни сделки или поради обстоятелството, че бъдещото функциониране на тези дружества е свързано с определени несигурности, за да може да се направят достатъчно разумни и обосновани дългосрочни предположения за изчисляването на справедливата стойност на техните акции чрез други алтернативни оценъчни методи.

Справедлива стойност на акциите на дружества, чиито книжа са борсово котирани, се определя чрез прилагане на осреднена борсова цена "купува" от последния месец към края на всеки отчетен период. Възникналите печалби и загуби от оценка по справедлива стойност се признават директно в собствения капитал, с изключение на загубите от обезценка, до момента на отписване на финансовия актив, когато натрупаните печалби или загуби, признати преди това в собствения капитал, се признават в Отчета за приходите и разходите..

Дивиденти по акции и дялове, класифицирани като финансови активи на разположение и за продажба, се признават и отчитат в Отчета за приходите и разходите, когато се установи, че дружеството е придобило правото върху тези дивиденти.

Към края на всеки отчетен период дружеството оценява дали са настъпили събития и обстоятелства, които показват наличието на обективни доказателства, че отделен финансов актив или група активи има обезценка.

3.9.2. Финансови пасиви

Финансовите пасиви на дружеството включват заеми и задължения към доставчици и други контрагенти. Първоначално те се признават в Баланса на дружеството по справедливата им стойност нетно от преките разходи по транзакцията, а последващо - по амортизируема